ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΤΗι 26 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1966	ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ	ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 224

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

4570. Περὶ κυρώσεως τῆς Δ. Σ. «περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων πλοίων». 1

4571. Περὶ διαθέσεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου Νταοῦ Πεντέλης προοριζομένου κληροδοτήματος Αἰκατερίνης Σιδερίδου, ὑπὲρ παρεμφεροῦς σκοποῦ. 2

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

870. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18.8.1953 Β.Δ. κυρωθέντος Γ.Κ.Π.)Ο.Τ.Ε... 3

871. Περὶ ἐπικυρώσεως πινάκων κρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Λ. Σ. καὶ Π.Λ.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1966. 4

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΑ ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(1)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4570

Περὶ κυρώσεως τῆς Λ. Σ. «περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων πλοίων».

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 20 Σεπτεμβρίου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Κυροῦται καὶ ἔχει πλήρη ἰσχὺν Νόμου ἡ καταρτισθεῖσα κατὰ τὴν ἐνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου καὶ ὑπογραφεῖσα καὶ ὑπὸ τῆς Ἑλλάδος, τὴν 10ην Μαΐου 1952 ἐν Βρυξέλλαις Διεθνὴς Σύμβασις «περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων πλοίων» ἧς τὸ αὐθεντικὸν κείμενον εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν παρατίθεται ἐν τέλει τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΣΤ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ, Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ, ΦΩΚ. ΖΑ·Ι·ΜΗΣ, ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ, ΣΤ. ΑΛΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΜΙΜΗΣ ΓΑΛΗΝΟΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΣΙΔ. ΜΑΤΡΙΛΟΓΛΟΥ, Γ. ΜΠΑΚΑΤΣΕΛΟΣ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

INTERNATIONAL CONVENTION RELATING TO THE ARREST OF SEAGOING SHIPS

Signed at Brussels, on May 10, 1952

The High Contracting Parties,

Having recognised the desirability of determining by agreement certain uniform rules of law relating to the arrest of seagoing ships, have decided to conclude a convention, for this purpose and thereto have agreed as follows;

Article 1

In this Convention the following words shall have the meanings hereby assigned to them:

I) «Maritime Claim» means a claim arising out of one or more of the following:

a) damage caused by any ship either in collision or otherwise:

b) loss of life or personal injury caused by any ship or occurring in connexion with the operation of any ship;

c) salvage;

d) agreement relating to the use or hire of any ship whether by charterparty or otherwise;

e) agreement relating to the carriage of goods in any ship whether by charterparty or otherwise;

f) loss of or damage to goods including baggage carried in any ship;

g) general average

h) bottomry;

i) towage;

j) pilotage

k) goods or materials wherever supplied to a ship for her operation or maintenance;

l) construction, repair or equipment of any ship or dock charges and dues;

m) wages of Masters, Officers, or crew;

n) Master's disbursements, including disbursements made by shippers, charterers or agents on behalf of a ship or her owner;

c) disputes as to the title to or ownership of any ship;

p) disputes between co-owners of any ships as to the ownership, possession employment or earnings of that ship;

q) the mortgage or hypothecation of any ship

2) «Arrest» means the detention of a ship by judicial process to secure a maritime claim, but does not include the seizure of a ship in execution or satisfaction of a judgment.

3) «Person» includes individuals, partnerships and bodies corporate, Governments, their Departments, and Public Authorities.

4) «Claimant» means aperson who alleges that a maritime claim exists in his favour.

Article 2

A ship flying the flag of one of the Contracting States may be arrested in the jurisdiction of any of the Contracting States in respect of any maritime clain, but in respect of no other claim; but nothing in this Convention shall be deemed to extend or resrtict any right or powers vested in any Governments or their Departments, Public Authorities, or Dock or Harbour Authorities under their existing domestic laws or regulations to arrest, detain or etherwise prevent the sailing of vessels within their jurisdiction.

Article 3

1) Subject to the provisions of para 4 of this Article and of Article 10, a claimant may arrest either the particular ship in respect of which the maritime claim arose, or any other ship which is owned by the person who was, at the time when the maritime claim arose, the owner of the particular ship, even thougn the ship arrested be ready to sail; but no ship, other than the particular ship in respect of which the claim arose, may be arrested in respect of any of the maritime claims enumerated in Article 1, 1) o), p) or q).

2) Ships shall be deemed to be in the same ownership when all the shares therein are owned by the same person or persons.

3) A ship shall not be arrested, nor shall bail or other security be given more than once in any one or more of the jurisdictions of any of the Contracting States in respect of the same maritime claim by the same claimant; and, if a ship has been arrested in any one of such jurisdictions, or bail or other security has been given in such jurisdiction either to release the ship or to avoid a threatened arrest, any subsequent arrest of the ship or of any ship in the same ownership by the same claimant for the same maritime claim shall be set aside and the ship released by the Court or other appropriate judicial authority of that State, un less the claimant can satisfy the Court or other appropriate judicial authority that the bail or other security had been finaly released before the subsequent arrest or that there is other good cause for maintaining that arrest.

4) when in the case of a charter by demise of a ship the charterer and not the registered owner is liable in respect of a maritime claim relating to that ship, the claimant may arrest such ship or any other ship in the ownership of the charterer by demise, subject to the provisions of this Convention, but no other ship in the ownership of the registered owner shall be liable to arrest in respect of such maritime claims.

The provisions of this paragraph shall apply to any case in which a person other that the registered owner of a ship is liable in respect of a maritime claim relating to that ship.

Article 4

A ship may only be arrested under the authority of a Court or of the appropriate judicial authority of the Contracting State in which the arrest is made.

Article 5

The Court or other appropriate judicial authority within whose jurisdiction the ship has been arrested shall permit the release of the ship upon sufficient bail or other security being furnished, save in cases in which a ship has been arrested in respect of any of the maritime claims enumerated in Article I 1), o) and p). In such cases the Court or other appropriate judicial authority may permit the person in possession of the ship to continue trading the ship, upon such person furnishing sufficient bail or other security, or may otherwise deal with the operation of the ship during the period of the arrest.

In default of agreement between the parties as to the sufficiency of the bail or other security, the Court or other appropriate judicial authority shall determine the nature and amount thereof.

The request to release the ship against such security shall not be construed as an acknowledgment of liability or as a waiver of the benefit of the legal limitation of liablity of the owner of the ship.

Article 6

All questions whether in any case the claimant is liable in damages for the arrest of a ship or for the costs of the bail or other security furnished to release or prevent the arrest of a ship, sha ll be determined by the law of the Contracting State inwhose jurisdiction the arrest was made or applied for.

The rules of procedure relating to the arrest of a ship, to the application for obtaining the authority

referred to in Article 4, and to all matters of procedure which the arrest may entail, shall be governed by the law of the Contracting State in which the arrest was made or applied for.

Article 7

1) The Courts of the country in which the arrest was made shall have jurisdiction to determine the case upon its merits if the domestic law of the country in which the arrest is made gives jurisdiction to such Courts, or in any of the following cases namely:

a) if the claimant has his habitual residence or principal place of business in the country in which the arrest was made;

b) if the claim arose in the country in which the arrest was made;

c) if the clain concerns the voyage of the ship during which the arrest was made;

d) if the claim arose out of a collision or in circumstances covered by Article 13 of the International Convention for the unification of certain rules of law with respect to collisions between vessels, signed at Brussels on 23rd September 1910;

e) if the claim is for salvage;

f) if the claim is upon a mortgage or hypothecation of the ship arrested.

2) If the Court within whose jurisdiction the ship was arrested has not jurisdiction to decide upon the merits, the bail or other security given in accordance with Article 5 to procure the release of the ship shall specifically provide that it is given as security for the satisfaction of any judgment which may eventually be pronounced by a Court having jurisdiction so to decide; and the Court or other appropriate judicial authority of the country in which the arrest is made shall fix the time within which the claimant shall bring an action before a Court having such jurisdiction.

3) If the parties have agreed to submit the dispute to the jurisdiction of a particular Court other than that within whose jurisdiction the arrest was made or to arbitration, the Court or other appropriate judicial authority within whose jurisdiction the arrest was made may fix the time within which the claimant shall bring proceedings.

4) If, in any of the cases mentioned in the two preceding paragraphs, the action or proceedings are not brought within the time so fixed, the defendant may apply for the release of the ship or of the bail or other security.

5) This article shall not apply in cases covered by the provisions of the revised Rhine Navigation Convention of 17. October 1868.

Article 8

1) The provisions of this Convention shall apply to any vessel flying the flag of a Contracting State in the jurisdiction of any Contracting State.

2) A ship flying the flag of a non-Contracting State may be arrested in the jurisdiction of any Contracting State in respect of any of the maritime claims enumerated in Article I or of any other claim for which the law of the Contracting State permits arrest.

3) Nevertheless any Contracting State shall be entitled wholly or partly to exclude from the benefits of this Conventionany Government of a non-Contracting State or any person who has not, at the time of the arrest, his habitual residence or principal place of business in one of the Contracting States.

4) Nothing in this Convention shall modify or affect the rules of law in force in the respective Contracting States relating to the arrest of any ship within the jurisdiction of the State of her flag by a person who has his habitual residence or principal place of business in that State.

5) When a maritime claim is asserted by a third party other than the original claimant, whether by subrogation, assignment or otherwise, such third party shall, for the purpose of this Convention, be deemed to have the same habitual residence or principal place of business as the original claimant.

Article 9

Nothing in this Convention shall be construed as creating a right of action, which, apart from the provisions of this Convention, would not arise under the law applied by the Court which had seisin of the case, nor as creating any maritime liens which do not exist under such law or under the Convention on Maritime Mortgages and Liens, if the latter is applicable.

Article 10

The High Contracting Parties may at the time of signature, deposit of ratification or accession, reserve

a) the right not to apply this Convention to the arrest of a ship for any of the claims enumerated in paragraphs o) and p) of Article I, but to apply their domestic laws to such claims;

b) the right not to apply the first paragraph of Article 3, to the arrest of a ship, within their jurusdiction, for claims set out in Article I, paragraph q).

Article 11

The High Contracting Parties undertake to submit to arbitration any disputes between States arising out of the interpretation or application of this Convention, but this shall be without prejudice to the obligations of those High Contracting Parties who have agreed to submit their disputes to the International Court of Justice.

Article 12

This Convention shall be open for signature by the States represented at the Ninth Diplomatic Conference on Maritime Law. The protocol of signature shall be drawn up through the good offices of the Belgian Ministry of Foreign Affairs.

Article 13

This Convention shall be ratified and the instruments of ratification shall be deposided with the Belgian Ministry of Foreign Affairs which shall notify all signatory and acceding States of the deposit of any such Instruments.

Article 14

a) This Convention shall come into force between the two States which first ratify it, six months after the date of the deposit of the second instrument of ratification.

b) This Convention shall come into force in respect of each signatory State which ratifies it after the deposit of the second instrument of ratification six months after the date of the deposit of the instrument of ratification of that State.

Article 15.

Any State not represented at the Ninth Diplomatic Conference on Maritme Law may accede to this Convention.

The accesion of any State shall be notified to the Belgian Ministry of Foreign Affaires which shall inform through diplomatic channels all signatory and acceding States of such notification.

The Convention shall come into force in respect of the acceding State six months after the date of the receipt of such notification but not before the Con-

vention has come into force in accordance with the provisions of Article 14 a).

Article 16.

Any High Contracting Party may three years after the coming into force of this Convention in respect of such High. Contracting Party or at any time thereafter request that a conference he convened in order to consider amendments to the Convention.

Any High Contracting Party proposing to avail itself of this right shall notify the Belgian Government which shall convene the conference within six months thereafter.

Article 17.

Any High Contracting Party shall have the right to denounce this Convention at any time after the coming into force thereof in respect of such High Contracting Party. This denunciation shall take effect one year after the date on which notification thereof has been received by the Belgian Governement which shall inform through diplomatic channels all the other High Contracting Parties of such notification.

Article 18.

a) Any High Contracting Party may at the time of its ratification of or accession to this Convention or at any time thereafter declare by written notification to the Belgian Ministry of Foleign Affairs that the Convention small extend to any of the territories for whose international relations it is responsible.T he Convention shall six months after the date of the receipt of such notification by the Belgian Ministry of Foreign Affairs extend to the territories named therein, but not before the date of the coming into force of the Convention in respect of such High Contracting Party.

b) A High Contracting Party which has made a declaration under paragraph a) of this Article extending the Convention to any territory for whose international relations it is responsible may at any time thereafter declare by notification given to the Belgian Ministry of Foreign Affairs that the Convention shall cease to to extend to such territory and the Convention shall one year after the receipt of the notification by the Belgian Ministry of Foreign Affaires cease to extend thereto.

c) The Belgian Ministry of Foreign Affaires shall inform through diplomatic channels all signatory and acceding States of any notification receivedby it under this Article.

Done in Brussels, on May 10, 1952, in the French and English languages the two texts being equally authentic.

For the Federal Republic of Germany :
Ad referendum :
Dr ANTON PFEIFFER
Dr. GUENTHER JOEL

For Belgium :
LILAR J. A. DENOEL H. de VOS SOHR
ANT. FRANCK

For Brazil :
A. C. R. GABAGLIA
(Ad referendum)

For Spain :
Ad referendum
Marquis de MERRY del VAL PELEGRIN BENITO
M. GUBERN PUIG

For France :
Philippe MONOD

For Greece :
D. CAPSALIS G. MARIDAKIS

For Italy :
Torquato C. GIANNINI

For Monaco :
M. LOZE

For Nicaragua :
J. RIVAS

For the United Kingdom
G. St. Cl. PILCHER

For Yougoslavia :
Sous réserve de ratification ultérieure
P. NIKOLIC

ΔΙΕΘΝΗΣ ΣΥΜΒΑΣΙΣ

Περὶ ἑνοποιήσεως κανόνων τινῶν ἐπὶ συντηρητικῆς κατασχέσεως Θαλασσοπλοούντων Πλοίων, ὑπογραφεῖσα ἐν Βρυξέλλαις τὴν 10ην Μαΐου 1952.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα μέρη,

Ἀναγνωρίσαντα ὡς ἐπιθυμητὸν ὅπως ἀπὸ συμφώνου καθιερώσουν ἐνιαίους τινὰς κανόνας ἀφορῶντας εἰς τὴν συντηρητικὴν κατάσχεσιν τῶν θαλασσοπλοούντων πλοίων, ἀπεφάσισαν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὴν σύναψιν συμβάσεως καὶ συνωμολόγησαν τὰ ἀκόλουθα :

Ἄρθρον 1.

Ἐν τῇ παρούσῃ συμβάσει, αἱ ἀκόλουθοι ἐκφράσεις χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ τὴν κατωτέρω καθοριζομένην ἔννοιαν :

1) «Θαλασσία ἀπαίτησις» σημαίνει ἀπαίτησιν προερχομένην ἐκ μιᾶς ἢ πλειόνων τῶν ἀκολούθων αἰτιῶν :

α) Ζημιῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ πλοίου εἴτε ἐκ συγκρούσεως, εἴτε ἄλλως.

β) Ἀπωλείας ἀνθρωπίνης ζωῆς ἢ σωματικῶν βλαβῶν προξενηθεισῶν ὑπὸ πλοίου, ἢ ἀπορρεουσῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως πλοίου.

γ) Ἐπιθαλασσίας ἀρωγῆς καὶ διασώσεως.

δ) Συμβάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν χρῆσιν ἢ μίσθωσιν πλοίου βάσει ναυλοσυμφώνου ἢ ἄλλως.

ε) Συμβάσεων σχετικῶν πρὸς τὴν μεταφορὰν ἐμπορευμάτων διὰ πλοίου δυνάμει ναυλοσυμφώνυυ, φορτωτικῆς, ἢ ἄλλως.

στ) Ἀπωλείας ἢ βλάβης ἐμπορευμάτων μεταφερομένων διὰ πλοίου, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀποσκευῶν.

ζ) Γενικῆς ἀβαρίας

η) Ναυτοδανείου

θ) Ρυμουλκήσεως

ι) Πλοηγήσεως

ια) Προμηθείας προϊόντων ἢ ὑλικῶν ὁπουδήποτε χορηγηθέντων πρὸς πλοῖον, διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν ἢ τὴν συντήρησιν αὐτοῦ.

ιβ) Ναυπηγήσεως, ἐπισκευῆς ἢ ἐξοπλισμοῦ πλοίου ἢ τελῶν καὶ δαπανῶν δεξαμενισμοῦ αὐτοῦ.

ιγ) Μισθῶν Πλοιάρχου, ἀξιωματικῶν ἢ πληρώματος.

ιδ) Δαπανῶν τοῦ Πλοιάρχου, συμπεριλαμβανομένων δαπανῶν γενομένων ὑπὸ τῶν φορτωτῶν, τῶν ναυλωτῶν ἢ πρακτόρων διὰ λογαριασμὸν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

ιε) Ἀμφισβητήσεων σχετικῶν πρὸς δικαιώματα κυριότητος ἐπὶ πλοίου.

ιστ) Ἀμφισβητήσεων μεταξὺ συμπλοιοκτητῶν ὡς πρὸς τὴν συγκυριότητα ἐπὶ πλοίου, τὴν νομήν, τὴν ἐκμετάλλευσιν αὐτοῦ ἢ δικαιώματα ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως ἐπικοίνου πλοίου, προσόδων.

ιζ) Ναυτικῆς ἢ προτιμωμένης ὑποθήκης ἐπὶ πλοίου.

2) «Κατάσχεσις», σημαίνει κωλυσιπλοΐαν πλοίου δυνάμει δικαστικῆς διαδικασίας πρὸς ἀσφάλειαν θαλασσίας ἀπαιτήσεως ἀλλὰ δὲν περιλαμβάνει κατάσχεσιν πλοίου, ἐνεργουμένην δυνάμει τίτλου ἐκτελεστοῦ.

3) «Πρόσωπον» περιλαμβάνει πᾶν φυσικὸν ἢ νομικὸν πρόσωπον, ἑταιρείαν, τὸ Δημόσιον ὡς καὶ τὰς διαφόρους Κρατικὰς Ὑπηρεσίας καὶ Δημοσίας Ἀρχάς.

4) «Δανειστὴς» σημαίνει πρόσωπον ἐπικαλούμενον ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν ὕπαρξιν θαλασσίας ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 2.

Πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν ἑνὸς τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν, δὲν δύναται νὰ κατασχεθῇ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας οἱουδήποτε συμβαλλομένου Κράτους, εἰμὴ λόγῳ θαλασσίας ἀπαιτήσεως καὶ οὐχὶ δι' ἄλλην ἀπαίτησιν, ἀλλ' οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης συμβάσεως δέον νὰ θεωρηθῇ ὡς ἐπεκτείνουσα ἢ περιορίζουσα οἱονδήποτε δικαίωμα ἢ ἁρμοδιότητα οἱουδήποτε Δημοσίου ἢ τῶν Ὑπηρεσιῶν αὐτοῦ, Δημοσίων Ὑπηρεσιῶν ἢ Λιμενικῶν Ἀρχῶν, ὅπως κατὰ τὸ ἰσχῦον ἐσωτερικὸν δίκαιον ἢ Κανονισμοὺς αὐτῶν κατάσχουν, κρατήσουν ἢ ἄλλως πως παρεμποδίσουν τὸν ἀπόπλουν πλοίων ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των.

Ἄρθρον 3.

1) Ἐπιφυλασσομένων τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 4 τοῦ παρόντος ἄρθρου καὶ τῶν τοῦ ἄρθρου 10, πᾶς δανειστὴς ἐπικαλούμενος θαλασσίαν ἀπαίτησιν δύναται νὰ κατάσχῃ εἴτε τὸ πλοῖον ἐκ τοῦ ὁποίου προέκυψεν ἡ ἀπαίτησις, ἢ οἱονδήποτε ἕτερον πλοῖον ἀνῆκον εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς γενέσεως τῆς θαλασσίας ἀπαιτήσεως ἦτο κύριος τοῦ πλοίου, ἐξ οὗ προέκυψεν ἡ ἀπαίτησις καὶ ἐὰν ἔτι τὸ κατασχεθὲν πλοῖον εἶναι ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν ἀλλὰ οὐδὲν ἄλλο πλοῖον πλὴν ἐκείνου, ἐξ οὗ προέκυψεν ἡ ἀπαίτησις δύναται νὰ κατασχεθῇ διά τινα τῶν ἐν ἄρθρῳ 1 παρ. (ιε), (ιστ) ἢ (ιζ), ἀπαριθμουμένων θαλασσίων ἀπαιτήσεων.

2) Πλοῖα θεωροῦνται ὡς ἀνήκοντα εἰς τὸν αὐτὸν πλοιοκτήτην ἐφ' ὅσον ἀνήκωσιν ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ αὐτὸ ἢ τὰ αὐτὰ πρόσωπα.

3) Διὰ τὴν αὐτὴν ἀπαίτησιν καὶ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δανειστοῦ δὲν ἐπιτρέπεται νέα κατάσχεσις τοῦ πλοίου ἢ νέα ἐγγυοδοσία ἢ ἄλλη ἀσφάλεια ἐν τῇ δικαιοδοσίᾳ ἑνὸς ἢ πλειόνων τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν καὶ ἐὰν τὸ πλοῖον κατεσχέθη ἐντὸς οἱασδήποτε τῶν ρηθεισῶν δικαιοδοσιῶν καὶ παρεσχέθη ἐγγύησις ἢ ἑτέρα ἀσφάλεια ἐντὸς τῆς τοιαύτης δικαιοδοσίας εἴτε πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως εἴτε πρὸς ἀποτροπὴν ταύτης, πᾶσα τυχὸν μεταγενεστέρα κατάσχεσις τοῦ πλοίου τούτου ἢ οἱουδήποτε ἑτέρου τῆς αὐτῆς πλοιοκτησίας ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ δανειστοῦ καὶ διὰ τὴν αὐτὴν θαλασσίαν ἀπαίτησιν, αἴρεται ἀπὸ τοῦ Δικαστηρίου ἢ οἱασδήποτε ἄλλης ἁρμοδίας δικαστικῆς ἀρχῆς τοῦ ρηθέντος κράτους, ἐκτὸς ἂν ὁ δανειστὴς ἀποδείξῃ ὅτι ἡ ἐγγύησις ἢ ἡ ἄλλη ἀσφάλεια ἠτόνησεν ὁριστικῶς πρὸ τῆς ἐπιβολῆς τῆς ἐπακολουθησάσης κατασχέσεως ἢ ὅτι ὑφίσταται ἑτέρα ἔγκυρος αἰτία διατηρήσεως τῆς κατασχέσεως.

4) Ἐν περιπτώσει ἐκναυλώσεως πλοίου μετὰ παραχωρήσεως τῆς ναυτικῆς διοικήσεως αὐτοῦ, ὁσάκις ὁ ναυλωτὴς μόνος καὶ οὐχὶ ὁ ἐν τῷ νηολογίῳ ἐμφαινόμενος πλοιοκτήτης εὐθύνεται διὰ θαλασσίαν ἀπαίτησιν σχετικὴν πρὸς τὸ πλοῖον τοῦτο, ὁ δανειστὴς δύναται νὰ κατάσχῃ τὸ πλοῖον τοῦτο ἢ ἕτερον ἀνῆκον τῷ ναυλωτῇ, τηρῶν τὰς διατάξεις τῆς παρούσης συμβάσεως. Ἀλλ' οὐδὲν ἕτερον πλοῖον ἀνῆκον τῷ ἐν τῷ νηολογίῳ ἐμφαινομένῳ πλοιοκτήτῃ δύναται νὰ κατασχεθῇ δυνάμει τῆς θαλασσίας ταύτης ἀπαιτήσεως.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἐφαρμόζονται ἐπὶ πάσης περιπτώσεως καθ' ἣν πρόσωπον διάφορον τοῦ ἐν τῷ νηολογίῳ ἐμφαινομένου πλοιοκτήτου εὐθύνεται διὰ θαλασσίαν ἀπαίτησιν σχετιζομένην πρὸς τὸ πλοῖον.

Ἄρθρον 4.

Πλοῖον κατάσχεται μόνον κατόπιν ἀδείας τοῦ Δικαστηρίου ἢ ἑτέρας ἁρμοδίας δικαστικῆς Ἀρχῆς τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνεργεῖται ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 5.

Τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἁρμοδία δικαστικὴ Ἀρχὴ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τῆς ὁποίας κατεσχέθη τὸ πλοῖον, ὀφείλει νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως ἐπὶ τῇ παροχῇ ἐπαρκοῦς ἐγγυήσεως ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας πλὴν τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς πλοῖον κατεσχέθη λόγῳ θαλασσίας ἀπαιτήσεως ἐκ τῶν ἀπαριθμουμένων ἐν ἄρθρῳ 1, (ιε) καὶ (ιστ).

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἁρμοδία Δικαστικὴ Ἀρχὴ δύναται νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν συνέχισιν τῆς ἐκμεταλλεύσεως τοῦ πλοίου ὑπὸ τοῦ νομέως αὐτοῦ ἐπὶ τῇ παροχῇ παρ' αὐτοῦ ἐπαρκοῦς ἐγγυήσεως ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας ἢ νὰ ρυθμίσῃ ἄλλως τὴν διαχείρισιν τοῦ πλοίου, διαρκούσης τῆς κατασχέσεως.

Ἐλλείψει συμφωνίας μεταξὺ τῶν μερῶν ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ἐγγυήσεως ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας, τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἁρμοδία δικαστικὴ Ἀρχὴ ὁρίζει τὸ εἶδος καὶ τὸ ποσὸν αὐτῆς.

Ἡ αἴτησις ἄρσεως τῆς κατασχέσεως ἐπὶ ἐγγυοδοσίᾳ δὲν δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς ἀναγνώρισις περὶ τῆς εὐθύνης ἢ ὡς παραίτησις ἀπὸ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐκ τοῦ νόμου περιορισμοῦ τῆς εὐθύνης τοῦ πλοιοκτήτου.

Ἄρθρον 6.

Πᾶσα ἀμφισβήτησις σχετικὴ πρὸς τὴν εὐθύνην τοῦ δανειστοῦ λόγῳ ζημιῶν προξενηθεισῶν ἐκ τῆς κατασχέσεως πλοίου ἢ λόγῳ δαπανῶν ἐγγυοδοσίας ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας παρασχεθείσης διὰ τὴν ἄρσιν ἢ τὴν ἀποτροπὴν τῆς κατασχέσεως τοῦ πλοίου, ρυθμίζεται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ συμβαλλομένου κράτους ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἢ ἐζητήθη ἡ κατάσχεσις.

Οἱ δικονομικοὶ κανόνες οἱ σχετικοὶ πρὸς τὴν κατάσχεσιν πλοίου, τὴν χορήγησιν τῆς ἐν ἄρθρῳ 4 ἀναφερομένης ἀδείας τῆς Ἀρχῆς καὶ πᾶν ἕτερον παρεμπίπτον δικονομικὸν ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἤθελε τυχὸν προκληθῇ ἐκ τῆς κατασχέσεως, ρυθμίζονται ὑπὸ τοῦ δικαίου τοῦ συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνεργήθη ἢ ἐζητήθη ἡ κατάσχεσις.

Ἄρθρον 7.

1) Τὰ δικαστήρια τοῦ κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κατάσχεσις εἶναι ἁρμόδια πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως εἴτε ἐὰν τὸ ἐσωτερικὸν δίκαιον τοῦ κράτους ἐντὸς τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κατάσχεσις, καθιστᾷ αὐτὰ ἁρμόδια εἴτε εἰς τὰς ἀκολούθους εἰδικῶς καθοριζομένας περιπτώσεις :

(α) Ἐὰν ὁ δανειστὴς ἔχῃ τὴν κατοικίαν ἢ τὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασιν αὐτοῦ ἐντὸς τοῦ κράτους ἔνθα ἐνηργήθη ἡ κατάσχεσις.

(β) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις ἐγεννήθη ἐντὸς τοῦ κράτους ἔνθα ἐνηργήθη ἡ κατάσχεσις.

(γ) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις ἀφορᾷ τὸν πλοῦν κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου ἐνηργήθη ἡ κατάσχεσις.

(δ) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις πηγάζῃ ἐκ συγκρούσεως ἢ ἐξ ἑτέρων περιστατικῶν καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 13 τῆς Διεθνοῦς Συμβάσεως περὶ ἑνοποιήσεως ἐνίων κανόνων ἀφορώντων τὰς συγκρούσεις μεταξὺ πλοίων, τὴν ὑπογραφεῖσαν ἐν Βρυξέλλαις τὴν 23ην Σεπτεμβρίου 1910.

(ε) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις πηγάζῃ ἐξ ἐπιθαλασσίας ἁρωγῆς ἢ διασώσεως.

(στ) Ἐὰν ἡ ἀπαίτησις εἶναι ἠσφαλισμένη διὰ ναυτικῆς ἢ προτιμωμένης ὑποθήκης.

2) Ἐὰν τὸ Δικαστήριον ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κατεσχέθη τὸ πλοῖον, δὲν ἔχῃ ἁρμοδιότητα πρὸς ἐκδίκασιν τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως, ἐν τῇ κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρασχεθείσῃ ἐγγυήσει ἢ ἑτέρᾳ ἀσφαλείᾳ πρὸς ἄρσιν τῆς κατασχέσεως ρητῶς θὰ ὁρίζεται ὅτι παρέχεται ὡς ἀσφάλεια διὰ τὴν ἐκτέλεσιν οἱασδήποτε τυχὸν ἐκδοθησομένης ἀποφάσεως ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο Δικαστηρίου καὶ τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἁρμοδία Δικαστικὴ Ἀρχὴ τοῦ Κράτους ἔνθα ἔλαβε χώραν ἡ κατάσχεσις, δέον νὰ ὁρίσῃ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ δανειστὴς ὀφείλει νὰ ἐγείρῃ τὴν κυρίαν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Δικαστηρίου.

3) Ἐὰν τὰ μέρη συνεφώνησαν νὰ ὑποβάλουν τὴν διαφορὰν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα Δικαστηρίου ἑτέρου ἢ τοῦ εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ κατάσχεσις ἢ εἰς διαιτησίαν, τὸ Δικαστήριον ἢ ἑτέρα ἁρμοδία δικαστικὴ Ἀρχὴ ἐντὸς τῆς ἁρμοδιότητος τῶν ὁποίων ἐνηργήθη ἡ κατάσχεσις δύναται νὰ ὁρίσῃ τὴν προθεσμίαν ἐντὸς τῆς ὁποίας ὁ δανειστὴς

ὀφείλει νὰ ἄρξηται τῆς διαδικασίας περὶ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως.

4) Ἐὰν εἰς οἱασδήποτε ἐκ τῶν ἀναγραφομένων εἰς τὰς προηγουμένας δύο παραγράφους περιπτώσεων, ἡ περὶ τῆς κυρίας ἀπαιτήσεως ἀγωγὴ ἢ ἡ ἄλλη διαδικασία δὲν ἤρξαντο ἐντὸς τῆς οὕτω ὁρισθείσης προθεσμίας, ὁ ὀφειλέτης δύναται νὰ αἰτήσηται τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως τοῦ πλοίου ἢ τὴν ἀποδέσμευσιν τῆς δοθείσης ἐγγυήσεως ἢ ἑτέρας ἀσφαλείας.

5) Τὸ παρὸν ἄρθρον δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν εἰς τὰς περιπτώσεις τὰς προβλεπομένας ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς ἀναθεωρηθείσης Συμβάσεως περὶ τῆς ἐν τῷ Ρήνῳ ναυσιπλοΐας τῆς 17ης Ὀκτωβρίου 1868.

Ἄρθρον 8.

1) Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης Συμβάσεως ἔχουν ἐφαρμογὴν ὡς πρὸς οἱονδήποτε πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν συμβαλλομένου Κράτους ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας οἱουδήποτε συμβαλλομένου κράτους.

2) Πλοῖον φέρον τὴν σημαίαν μὴ συμβαλλομένου κράτους, δύναται νὰ κατασχεθῇ ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας οἱουδήποτε συμβαλλομένου κράτους ἐν σχέσει πρὸς οἱανδήποτε θαλασσίαν ἀπαίτησιν ἐκ τῶν ἀπαριθμηθεισῶν ἐν ἄρθρῳ 1 ἢ δι' ἑτέραν ἀπαίτησιν διὰ τὴν ὁποίαν ἡ νομοθεσία τοῦ συμβαλλομένου κράτους ἐπιτρέπει κατάσχεσιν.

3) Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πᾶν συμβαλλόμενον κράτος δικαιοῦται ὅπως ἐξαιρῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τῶν εὐεργετημάτων τῆς παρούσης συμβάσεως οἱανδήποτε Κυβέρνησιν μὴ συμβαλλομένου Κράτους ἢ οἱονδήποτε πρόσωπον τὸ ὁποῖον κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατασχέσεως δὲν ἔχῃ τὴν κατοικίαν του ἢ τὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασίν του εἰς ἕν τῶν συμβαλλομένων Κρατῶν.

4) Οὐδεμία διάταξις τῆς παρούσης συμβάσεως τροποποιεῖ ἢ ἀλλοιώνει τοὺς κανόνας δικαίου τοὺς ἰσχύοντας εἰς τὰ συμβαλλόμενα Κράτη τοὺς ἀφορῶντας τὴν κατάσχεσιν πλοίου ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ Κράτους, οὗ τὴν σημαίαν φέρει τὸ πλοῖον, ὑπὸ πρόσωπου ἔχοντος τὴν αὐτοῦ κατοικίαν ἢ τὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασίν του ἐν τῷ Κράτει τούτῳ.

5) Εἰς ἃς περιπτώσεις θαλασσία ἀπαίτησις προβάλλεται ὑπὸ τρίτου καὶ οὐχὶ τοῦ ἀρχικοῦ δανειστοῦ, δυνάμει ὑποκαταστάσεως, ἐκχωρήσεως ἢ ἄλλως πως, ὁ τρίτος οὗτος, προκειμένου περὶ τῆς ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης Συμβάσεως, θεωρεῖται ὡς ἔχων τὴν αὐτὴν κατοικίαν ἢ τὴν αὐτὴν κυρίαν ἐπαγγελματικὴν ἐγκατάστασίν του, οἱαν καὶ ὁ ἀρχικὸς δανειστής.

Ἄρθρον 9.

Οὐδὲν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει δύναται νὰ ἑρμηνευθῇ ὡς δημιουργοῦν δικαίωμα εἰς ἀγωγήν, ἥτις ἐντὸς τῶν διατάξεων τῆς συμβάσεως ταύτης, δὲν θὰ ὑφίστατο κατὰ τὸ ἐφαρμοστέον ὑπὸ τοῦ ἐπιληφθέντος τῆς ἐκδικάσεως τῆς διαφορᾶς Δικαστηρίου δίκαιον, οὔτε ὡς δημιουργοῦν οἱοδήποτε ναυτικὸν προνόμιον τὸ ὁποῖον δὲν ὑφίσταται κατὰ τὸ ὡς προείρηται δίκαιον ἢ κατὰ τὴν Διεθνῆ Σύμβασιν περὶ ναυτικῶν ὑποθηκῶν καὶ προνομίων, εἰς ἃς περιπτώσεις ἔχει αὕτη ἐφαρμογήν.

Ἄρθρον 10.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη δύνανται κατὰ τὴν ὑπογραφήν, τὴν κατάθεσιν τῶν κυρωτικῶν ἐγγράφων ἢ τὴν προσχώρησιν εἰς τὴν Σύμβασιν, νὰ ἐπιφυλάξωσιν ἑαυτοῖς τὸ δικαίωμα :

(α) Τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς Συμβάσεως ἐπὶ κατασχέσεως πλοίου δι' ἀπαιτήσεις ἀριθμουμένας εἰς τὰς παραγράφους (ιε) καὶ (ιστ) τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς ἀντ' αὐτῆς ἐφαρμογῆς ἐν ταῖς περιπτώσεσι ταύταις τοῦ ἐσωτερικοῦ αὐτῶν δικαίου.

(β) τῆς μὴ ἐφαρμογῆς τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 3 ἐπὶ κατασχέσεως πλοίου ἐντὸς τῆς δικαιοδοσίας των διὰ τὰς ἀπαριθμουμένας ἐν ἄρθρῳ 1 παραγρ. (ιζ) ἀπαιτήσεως.

Ἄρθρον 11.

Τὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη ἀποδέχονται τὴν ὑποβολὴν εἰς διαιτησίαν οἱωνδήποτε διαφορῶν μεταξὺ Κρατῶν ἀναφυομένων ἐκ τῆς ἑρμηνείας ἢ ἐφαρμογῆς τῆς παρούσης συμβάσεως, τοῦτο ὅμως δὲν θέλει ἐπηρεάζει τὰς ὑποχρεώσεις τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, ἅτινα ἔχουν συμφωνήσει νὰ ὑποβάλλουν τὰς μεταξὺ των διαφορὰς εἰς τὸ Διεθνὲς Δικαστήριον.

Ἄρθρον 12.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ εἶναι ἀνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν ἅτινα ἀντιπροσωπεύθησαν εἰς τὴν ἑνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ὑπογραφῆς θέλει συνταχθῇ μερίμνῃ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν.

Ἄρθρον 13.

Ἡ παροῦσα σύμβασις θὰ ἐπικυροῦται καὶ τὰ ἔγγραφα ἐπικυρώσεως θὰ κατατίθενται παρὰ τῷ Βελγικῷ Ὑπουργείῳ Ἐξωτερικῶν, ὅπερ θὰ γνωστοποιῇ εἰς ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ τὰ προσχωροῦντα Κράτη περὶ τῆς καταθέσεως τοιούτων ἐγγράφων ἐπικυρώσεως.

Ἄρθρον 14.

α) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως μεταξὺ τῶν δύο Κρατῶν, ἅτινα πρῶτα ἤθελον ἐπικυρώσει αὐτὴν ἄρχεται ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ δευτέρου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως.

β) Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως ὡς πρὸς ἕκαστον ὑπογράφον Κράτος τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἐπικυρώσει αὐτὴν μετὰ τὴν κατάθεσιν τοῦ δευτέρου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως θὰ ἄρχεται ἓξ μήνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως ὑπὸ τοῦ Κράτους τούτου.

Ἄρθρον 15.

Οἱονδήποτε Κράτος μὴ ἀντιπροσωπευθὲν εἰς τὴν ἑνάτην Διπλωματικὴν Διάσκεψιν Ναυτικοῦ Δικαίου, δύναται νὰ προσχωρήσῃ εἰς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

Ἡ προσχώρησις οἱουδήποτε Κράτους θὰ ἀνακοινοῦται εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν, ὅπερ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ θὰ πληροφορῇ περὶ τούτου, ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα Κράτη.

Ἡ παροῦσα Σύμβασις θὰ τίθεται ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς τὸ προσχωρῆσαν Κράτος, ἓξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως τῆς ἀνακοινώσεως, οὐχὶ ὅμως πρὸ τῆς ἐξάρξεως ἰσχύος τῆς συμβάσεως κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 14 (α) προβλεπόμενα

Ἄρθρον 16.

Οἱονδήποτε τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν, δύναται τρία ἔτη ἀφ' ἧς ἡ Σύμβασις τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτὸ ἢ ὁποτεδήποτε μετὰ ταῦτα, νὰ αἰτήσηται τὴν σύγκλησιν διασκέψεως, ἥτις θὰ ἐπιληφθῇ τροποποιήσεων τῆς Συμβάσεως.

Οἱονδήποτε ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον Μέρος προτιθέμενον νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ ἐν λόγῳ δικαιώματος θὰ γνωστοποιῇ τοῦτο εἰς τὴν Βελγικὴν Κυβέρνησιν ἥτις θὰ συγκαλῇ τὴν Διάσκεψιν ἐντὸς τῶν ἑπομένων ἓξ Μηνῶν.

Ἄρθρον 17.

Οἱονδήποτε τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν θὰ ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν σύμβασιν ὁποτεδήποτε ἀφ' ἧς αὕτη ἤθελεν τεθῇ ἐν ἰσχύϊ ὡς πρὸς αὐτό. Ἡ καταγγελία θὰ ἰσχύῃ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας ἀφ' ἧς ἡ σχετικὴ κοινοποίησις ληφθῇ ὑπὸ τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἥτις καὶ θὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἅπαντα τὰ λοιπὰ Ὑψηλὰ Συμβαλλόμενα Μέρη.

Ἄρθρον 18.

α) Οἱονδήποτε τῶν Ὑψηλῶν Συμβαλλομένων Μερῶν δύναται κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐπικυρώσεως τῆς παρούσης συμβάσεως ἢ προσχωρήσεως εἰς αὐτὴν ἢ ὁποτεδήποτε μετὰ ταῦτα, νὰ δηλώσῃ δι' ἐγγράφου ἀνακοινώ-

σεως πρὸς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ ἰσχὺς τῆς Συμβάσεως θὰ ἐπεκταθῇ εἰς οἱονδήποτε ἐκ τῶν ἐδαφῶν διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι τοῦτο ὑπεύθυνον. Ἐξ μῆνας μετὰ τὴν ἡμερομηνίαν λήψεως τῆς τοιαύτης ἀνακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἡ Σύμβασις θὰ τεθῇ ἐν ἰσχύϊ καὶ εἰς τὰ ἐν τῇ ἀνακοινώσει κατονομαζόμενα ἐδάφη, ἀλλὰ πάντως οὐχὶ πρὸ τῆς ἡμερομηνίας ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς συμβάσεως διὰ τὸ ἐν λόγῳ Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος.

β) Οἱονδήποτε Ὑψηλὸν Συμβαλλόμενον μέρος προβὰν εἰς δήλωσιν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον (α) τοῦ παρόντος ἐπεκτείνουσαν τὴν ἰσχὺν τῆς Συμβάσεως εἰς ἐδάφη διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων εἶναι ὑπεύθυνον, δύναται ὁποτεδήποτε κατὰ τὸν μετέπειτα χρόνον νὰ δηλώσῃ διὰ διακοινώσεώς του ἐπιδιδομένης εἰς τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ Σύμβασις θὰ παύσῃ νὰ ἰσχύῃ ὡς πρὸς τὰ ἐν λόγῳ ἐδάφη καὶ μετὰ παρέλευσιν ἔτους ἀπὸ τῆς λήψεως τῆς διακοινώσεως ὑπὸ τοῦ Βελγικοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἡ σύμβασις θὰ παύῃ ὡς πρὸς αὐτὰ ἰσχύουσα.

γ) Τὸ Βελγικὸν Ὑπουργεῖον Ἐξωτερικῶν θὰ εἰδοποιῇ διὰ τῆς διπλωματικῆς ὁδοῦ ἅπαντα τὰ ὑπογράψαντα καὶ προσχωρήσαντα κράτη περὶ πάσης διακοινώσεως ληφθείσης ὑπ' αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἐγένετο ἐν Βρυξέλλαις τῇ 10 Μαΐου 1952 εἰς Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων θεωρουμένων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν.

Διὰ τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Δημοκρατίαν τῆς Γερμανίας

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν

Dr. ANTON PFEIFFER Dr. GUENTHER JOEL

Διὰ τὸ Βέλγιον

LILAR J.A. DENOEL H. de VOS SHOR

ANT. FRANCK

Διὰ τὴν Βραζιλίαν

A. C. R. GABAGLIA

Διὰ τὴν Ἱσπανίαν

Ὑπὸ ἐπιφύλαξιν

Marquis de MERRY de VAL PELEGRIN BENITO

M. GUBERN PUIC

Διὰ τὴν Γαλλίαν

PHILIPPE MONOD

Διὰ τὴν Ἑλλάδα

Δ. ΚΑΨΑΛΗΣ Γ. ΜΑΡΙΔΑΚΗΣ

Διὰ τὴν Ἰταλίαν

TORQUATO C. GIANNINI

Διὰ τὸ Μονακὸ

M. LOZE

Διὰ τὴν Νικαράγουα

J. RIVAS

Διὰ τὸ Ἡνωμένον Βασίλειον

G. ST. CL. PILCHER

Διὰ τὴν Γιουγκοσλαβίαν

Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν μεταγενεστέρας ἐπικυρώσεως

P. NICOLIC

(2)

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 4571

Περὶ διαθέσεως, τοῦ ὑπὲρ τοῦ Σανατορίου Νταοῦ Πεντέλης προοριζομένου κληροδοτήματος Αἰκατερίνης Σιδερίδου, ὑπὲρ παρεμφεροῦς Σκοποῦ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 35 τοῦ Συντάγματος καὶ τὴν ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1966 σύμφωνον γνώμην τῆς κατὰ τὴν παράγραφον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου 35 Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκ Βουλευτῶν, προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον

1. Τὸ ἐκ δραχμῶν ἑπτακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (750.000) ποσόν, κατατεθειμένον παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ τῆς Ἑλλάδος, εἰς λογαριασμὸν ὑπὸ τὸν τίτλον «Κληρονομία Αἰκατερίνης Σιδερίδου, ἀπιθετέον ἐντολῇ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν», μετὰ τῶν τόκων αὐτοῦ, προοριζόμενον, συμφώνως τῇ ἀπὸ 20 Νοεμβρίου 1932 ἰδιογράφῳ διαθήκῃ τῆς Κυρίας ἢ Αἰκατερίνης χήρας Ἰωάννου Σιδερίδου, δημοσιευθείσῃ καὶ κηρυχθείσῃ κυρίᾳ, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 8047) 7.7.1939 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Ἀθηνῶν, διὰ τὴν ἀνέγερσιν καὶ ἐπίπλωσιν πτέρυγος, εἰς τὸ τέως Κρατικὸν Σανατόριον περιθάλψεως δημοσίων ὑπαλλήλων Νταοῦ Πεντέλης, διατίθεται ὑπὲρ παρεμφεροῦς σκοποῦ, ἤτοι ὑπὲρ τοῦ Γενικοῦ Κρατικοῦ Νοσοκομείου Μολάων — Λακωνίας διὰ τὴν ἐπέκτασιν τούτου καὶ ἵδρυσιν εἰδικῆς πτέρυγος, ἥτις θέλει διατίθεται κατὰ προτίμησιν πρὸς δωρεὰν νοσηλείαν ἀπόρων ἐκ τῶν χωρίων Ἀπιδέα, Νιάτα καὶ Γλυκόβρυσι, ἅτε τοῦ διὰ τῆς διαθήκης ταχθέντος σκοποῦ καταστάντος ἀνεφίκτου, λόγῳ μὴ ὑπάρξεως τοῦ Σανατορίου Νταοῦ Πεντέλης.

2. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς πτέρυγος θὰ ἀναρτηθῇ ἡ εἰκὼν τοῦ τυζύγου τῆς διαθέτιδος καὶ εἰς τὴν εἴσοδον ταύτης θὰ τεθῇ ἡ ἐπιγραφὴ «Ἱδρυτὴς Ἰωάννης Γεωργίου Σιδερίδης ἐκ τοῦ χωρίου Ἀπιδέας τοῦ Δήμου Ἐπιδαύρου Λιμηρᾶς, ἔμπορος Πειραιῶς».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΣΤΕΦ. ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

Κ. ΜΗΤΣΟΤΑΚΗΣ, ΙΩΑΝ. ΤΣΟΥΔΕΡΟΣ, Ι. ΤΟΥΜΠΑΣ, ΦΩΚ. ΖΑΪΜΗΣ, ΧΡ. ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΟΣ, ΣΤ. ΑΛΑΜΑΝΗΣ, ΓΕΩΡΓ. ΜΕΛΑΣ, ΕΜΜ. ΚΟΘΡΗΣ, ΙΩΑΝ. ΓΚΛΑΒΑΝΗΣ, ΚΩΝ. ΜΑΡΗΣ, ΧΡ. ΒΑΣΜΑΤΖΙΔΗΣ, ΑΘ. ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΣΑΒΒΟΠΟΥΛΟΣ, ΦΩΤ. ΠΙΤΟΥΛΗΣ, ΑΓΗΣ. ΣΠΗΛΙΑΚΟΣ, ΚΑ. ΠΑΛΟΓΛΟΥ, ΑΧ. ΔΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΥΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ, ΔΗΜ. ΚΩΣΤΗΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ὀκτωβρίου 1966

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

(3)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 870

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18.8.1953 Β. Δ. κυρωθέντος Γ.Κ.Π.)Ο.Τ.Ε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν. 3105)1954 «περὶ

κανονιστικῶν διατάξεων ἀφορωσῶν τὸ προσωπικὸν τοῦ ΟΤΕ καὶ τὴν ὑπ' ἀριθ. Θ. 10232)4096)14.5.66 ἀπόφασιν τοῦ Υπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, περὶ ἐξουσιοδοτήσεως τοῦ Υφυπουργοῦ Συγκοινωνιῶν, δι' ἄσκησιν ἁρμοδιοτήτων».

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Υφυπουργοῦ, μετὰ γνώμην τῆς Διοικήσεως τοῦ ΟΤΕ διατυπωθεῖσαν εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 939)18.1.66 Πρακτικὸν Συνεδριάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ΟΤΕ, ὡς καὶ τῶν παρὰ τῆς Γενικῆς Συνομοσπονδίας Ἐργατῶν Ἑλλάδος, δυνάμει τῶν ὑπ' ἀριθ. 1551)14.3.66, 1552)14.3.66, 1554)14.3.66 ἐξουσιοδοτήσεων, ὁρισθέντων ἐκπροσώπων τοῦ Προσωπικοῦ τοῦ ΟΤΕ, διατυπωθεῖσαν εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 71)21.3.66, 72)21.3.66, 74)18.3.66, 74)21.3.66, 76)18.3.66, 107)20.4.66 ἔγγραφα αὐτῶν.

Κατόπιν γνωμοδοτήσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, διατυπωθείσης εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 7.192 ἀπὸ 20 Αὐγούστου 1966 Πρακτικὸν αὐτοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἄρθρον Μόνον.

Ἐν τέλει τοῦ ἄρθρου 55 τοῦ διὰ τοῦ ἀπὸ 18.8.1953 Ν. Διατάγματος κυρωθέντος Γ.Κ.Π.)ΟΤΕ προστίθενται παράγραφοι 26α, 27 καὶ 28 ἔχουσαι οὕτω:

26α. Ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, ἡ πρὸς πλήρωσιν κενῶν ὀργανικῶν θέσεων τοῦ προσωπικοῦ Σχεδιαστῶν τῆς Δ' κατηγορίας «Τεχνικὸν Προσωπικὸν» ὁριστικὴ πρόσληψις προσληφθέντων μέχρι τοῦ μηνὸς Αὐγούστου τοῦ ἔτους 1959 καὶ ὑπηρετούντων ὑπὸ τὴν αὐτὴν ἰδιότητα μέχρι σήμερον ἐκτάκτων ἐπὶ Συμβάσει Σχεδιαστῶν, δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ, προτάσει τῶν ἱεραρχικῶς Προϊσταμένων περὶ τῆς ἱκανοποιητικῆς ἀποδόσεως, τῆς εἰδικῆς καὶ τῆς ἐν γένει καταλληλότητος αὐτῶν.

Ἡ διάταξις περὶ σπουδῶν τοῦ ἄρθρου 7 παράγρ. 4 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ, ὡς καὶ ἡ τοιαύτη τοῦ ἄρθρου 6 παρ. 1 στοιχ. στ' δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν ἀνωτέρω προσλήψεων.

Οἱ οὕτως ὁριστικῶς προσλαμβανόμενοι κατατάσσονται ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ΣΧ. 5' ἡ ἀρχαιότης δὲ αὐτῶν ἐν τῷ βαθμῷ κατατάξεώς των λογίζεται ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς περὶ ὁριστικῆς προσλήψεώς των ἀποφάσεως τοῦ αὐτοῦ Συμβουλίου.

Ὁ χρόνος προϋπηρεσίας ὡς ἐπὶ συμβάσει τοῦ Προσωπικοῦ τούτου προσμετρεῖται συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 9 τοῦ ἄρθρου 5. Ἀναδρομικῶς διαφοραὶ ἀποδοχῶν προκύπτουσαι ἐκ τῆς τοιαύτης κατατάξεως δὲν καταβάλλονται, αἱ δὲ τυχὸν καταβαλλόμεναι μείζονες ἀποδοχαὶ διατηροῦνται μέχρι καλύψεώς των διὰ προαγωγῆς».

ΙΙ. «..... 27. Μόνιμον ἐν ὑπηρεσίᾳ προσωπικὸν κλητήρων τοῦ ΟΤΕ κεκτημένον τοὐλάχιστον ἀπολυτήριον ἑξατάξιου Δημοτικοῦ Σχολείου, προσληφθὲν ἀρχικῶς παρὰ τῇ τέως Α.Ε.Τ.Ε. εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ καὶ μονιμοποιηθὲν παρὰ τῇ αὐτῇ Ὑπηρεσίᾳ εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ Ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ, μεταταγὲν δὲ μετὰ ταῦτα εἰς τὸν ΟΤΕ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ κατηγορίᾳ τοῦ Ὑπηρετικοῦ Προσωπικοῦ εἰς ἣν μέχρι σήμερον ἀνήκει, ἀπασχοληθὲν ἀπὸ τῆς μετατάξεώς του εἰς τὸν ΟΤΕ καὶ εἰς ἐργασίας τεχνικῆς φύσεως, ἐπιτρέπεται ὅπως ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, μεταταγῇ τῇ αἰτήσει του καὶ κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 10 παραγρ. 1 — 2 περὶ μετατάξεων καὶ 7 παραγρ. 4 περὶ ἐλαχίστων εἰδικῶν προσόντων τοῦ ΓΚΠ)ΟΤΕ εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις ἐν τῇ Ὑποκατηγορίᾳ ἀστικῶν δικτύων τῆς Δ' Κατηγορίας τοῦ Τεχνικοῦ Προσωπικοῦ.

Ἡ μετάταξις αὕτη γενήσεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ μετὰ πρότασιν ἁπάντων τῶν ἱεραρχικῶς Προϊσταμένων περὶ τοῦ εἴδους καὶ τῆς διαρκείας τῆς ὑπηρεσιακῆς ἀπασχολήσεως ὡς καὶ περὶ τῆς εἰδικῆς καὶ τῆς ἐν γένει καταλληλότητος τοῦ προσωπικοῦ τούτου.

Τὸ οὕτω μεταταξόμενον προσωπικὸν κατατάσσεται: α) ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Προσωπικοῦ εἰς τὸν βαθμὸν ΤΔ2 ἐφ' ὅσον ἔχει συμπεπληρωμένην κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος εἰκοσαετῆ συνολικὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν τέως Α.Ε.Τ.Ε. καὶ τὸν ΟΤΕ καὶ εἰς τὸν βαθμὸν ΤΔ3, ἐφ' ὅσον δὲν συμπλήρωσεν εἰκοσαετῆ τοιαύτην ὑπηρεσίαν καὶ β) εἰς τὴν ἀντίστοιχον μισθολογικὴν βαθμίδα, εἰς ἣν διατηρεῖ καὶ τὴν ἐν ταύτῃ ἀρχαιότητα».

28. Ἐπιτρέπεται ἐντὸς τριμήνου ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος Διατάγματος, κατ' ἐξαίρεσιν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 7 παραγρ. 2α περὶ εἰδικῶν προσόντων βαθμῶν καὶ 10 περὶ μετατάξεων τοῦ ΓΚΠ)ΟΤΕ, ἡ μετάταξις τῇ αἰτήσει του, μονίμου ἀνωτέρου διοικητικοῦ Προσωπικοῦ κεκτημένου πτυχίον τῆς Στρατιωτικῆς Σχολῆς Εὐελπίδων καὶ ἀσκούντως εὐδοκίμως ἐπὶ δεκαετίαν τοὐλάχιστον καθήκοντα ἀνωτέρου τεχνικοῦ Προσωπικοῦ, εἰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις βαθμῶν, ἀντιστοίχων πρὸς τοὺς κατεχομένους τοῦ ἀνωτέρου τεχνικοῦ Προσωπικοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου προσωπικοῦ καὶ κατόπιν εἰδικῆς προτάσεως πάντων τῶν καθ' ἱεραρχίαν προϊσταμένων μέχρι τοῦ οἰκείου Διευθυντοῦ.

Οἱ οὕτω μεταταξόμενοι διατηροῦσιν εἰς τὸν νέον βαθμόν των τὴν ἀρχαιότητα ἣν εἶχον εἰς τὴν ἐξ οὗ μετατάσσονται βαθμόν, δυνάμενοι νὰ ἐξελιχθῶσι μόνον μέχρι τοῦ βαθμοῦ Α1Τ καὶ κατατάσσονται εἰς τὴν ἀντίστοιχον μισθολογικὴν βαθμίδα καὶ τὴν ἐν αὐτῇ ἀρχαιότητα».

Εἰς τὸν αὐτὸν ἐπὶ τῶν Συγκοινωνιῶν Ὑφυπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΕΥΑΓΓ. ΔΕΝΔΡΙΝΟΣ

(4)

Β. ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 871

Περὶ ἐπικυρώσεως πινάκων κρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Λ.Σ. καὶ Π.Λ.Σ. διὰ τὸ ἔτος 1966.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὰς διατάξεις: α) Τοῦ ἀπὸ 3.8.1936 Β.Δ. «περὶ συστάσεως, λειτουργίας κλπ. Συμβουλίων κρίσεως Λιμενικῶν Ἀξιωματικῶν» (ΦΕΚ 330 Α')1936), β) τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Α.Ν. 934)1937 «περὶ τροποποιήσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Συμβουλίων κρίσεως Λιμενικῶν Ἀξιωματικῶν κλπ.» (ΦΕΚ 456 Α')1937), γ) τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α.Ν. 1355)1938 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ Συμβουλίων κρίσεως καὶ προαγωγῶν τῶν Λιμενικῶν Ἀξιωματικῶν» (ΦΕΚ 297 Α')1938) καὶ δ) τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ Α.Ν. 482)1947 «περὶ ἐθελουσίας ἐξόδου καὶ ἀποσυμφορήσεως Ἀνωτέρων στελεχῶν τοῦ Λ.Σ.» (ΦΕΚ 251 Α')1947), προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Ἐπικυροῦμεν τοὺς ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου κρίσεως κατωτέρων Ἀξιωματικῶν Λιμενικοῦ Σώματος καὶ Πληρωμάτων Λιμενικοῦ Σώματος συνταχθέντας πίνακας Α', Β' καὶ Γ' ἐτησίας κρίσεως 1966, περὶ ὧν τὸ ἀπὸ 17 Ὀκτωβρίου 1966 Πρακτικὸν τοῦ Συμβουλίου τούτου.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Ἐμπορικῆς Ναυτιλίας Ὑπουργόν, ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 21 Ὀκτωβρίου 1966

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ

Β.

Ο ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΩΝ ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΙΣΙΔ. ΜΑΥΡΙΔΟΓΛΟΥ

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ